

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců Mgr. Marka Bedřicha a JUDr. Jitky Hroudové v právní věci žalobkyně: **Mgr. H. E.**, bytem, zastoupené JUDr. Tomášem Těmínem, Ph.D., advokátem se sídlem Karlovo náměstí 28, Praha 2, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno (dříve Finanční ředitelství v Praze se sídlem Žitná 2, Praha 2), v řízení o žalobě proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 18.4.2011, č.j. 1801/11-1100/205222,

t a k t o :

I. Žaloba se z a m í t á.

II. Žalobkyně je p o v i n n a zaplatit žalovanému náhradu nákladů řízení ve výši 2.217,- Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhala zrušení rozhodnutí Finančního ředitelství v Praze ze dne 18.4.2011 č.j. 1801/11-1100/205222, kterým byl změněn dodatečný platební výměr Finančního úřadu ve Vlašimi ze dne 12.11.2010 č.j. 35744/10/022971204738 tak, že se žalobkyni vyměřuje daň z příjmů ve výši- Kč a penále z dodatečně vyměřené daně ve výši- Kč. Žalobkyně uvedla, že se stala dědičkou po A. K., po které zdělila budovu č.p.na pozemku st. parc. č....., pozemek st. parc. č., pozemek parc. č./4 – zahrada a pozemek č. parc./11 – zahrada. Uvedené pozemky byly vždy užívány jako jeden celek společně s budovou. Dne 7.9.2007 došlo k prodeji pozemku parc. č./11 ve prospěch třetí osoby, která měla původně zájem koupit všechny nemovitosti žalobkyně, z finančních důvodů na straně třetí osoby však tento prodej nebyl realizován. Dne 28.11.2007 došlo k prodeji zbývajících nemovitostí jiné osobě. Žalobkyně získané finanční prostředky následně použila na uspokojení svých bytových potřeb, když za ně koupila byt, ve kterém nyní žije.

Následně byla žalobkyni žalobou napadeným rozhodnutím vyměřena daň z příjmů v souvislosti s prodejem pozemku parc. č./11 v katastrálním území V. s odůvodněním, že tento příjem nepodléhá osvobození od daně podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů. Žalobkyně má zato, že finanční orgány postupovaly v rozporu se zákonem. Žalobkyně zdůraznila, že na pozemku st. parc. č. se nacházel rodinný dům, budova č.p. společně s nádvořím k rodinnému domu. Toto nádvoří končilo na protější straně pozemku drobnými stavbami, které výrazně zasahovaly i na pozemek č. parc./11. K domu, resp. pozemku pod domem st. parc. č. přiléhaly z obou stran zahrady, a to jak pozemek parc. č. /4, tak pozemek parc. č./11. Na hranici pozemků pozemní komunikace byl na pozemku st. parc. č. a parc. č./11 umístěn vjezd k rodinnému domu, resp. do celého celku, vrátka a vrata stála zčásti na obou těchto pozemcích. Celý komplex byl oplocen jedním plotem, všechny pozemky byly užívány jako celek, pozemek č. parc./11 nikdy nebyl od ostatních nemovitostí oddělen. K faktickému oddělení pozemku č. parc./11 došlo až po prodeji všech dotčených nemovitostí v prosinci 2007, kdy byla postavena dvoje nová vjezdová vrata a byly zbourány vedlejší stavby. Žalovaný vycházel ze stavu nemovitostí, který nastal až poté, kdy došlo ke vzniku okolností rozhodných pro osvobození od daně, posuzoval je tedy podle pozdějšího změněného stavu. Žalobkyně poukázala na to, že po dobu dvou let bezprostředně před prodejem nemovitosti měla v předmětném rodinném domku bydliště, zdůraznila, že pozemek č. parc./11 byl vždy užíván s rodinným domem a ostatními pozemky, šlo o jeden funkční celek. Pozemek č. parc./11 je pozemkem, který plynule navazuje na rodinný dům a stavební parcelu pod tímto domem, byl vždy užíván jako zahrada k tomuto domu, zčásti na něm byly umístěny drobné stavby a zčásti na něm byl i přístup do všech dotčených nemovitostí. Pokud žalovaný dospěl k závěru, že se nejedná o související pozemek, považuje žalobkyně výklad žalovaného za nepřipustný a v rozporu se zákonem. Tvzení žalovaného, že ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů hovoří pouze o „pozemku“ a nikoli o „pozemcích“, považuje za absurdní. Při takovém výkladu by se osvobození mohlo vztahovat pouze na pozemek pod budovou. Pojem zákona „související pozemek“ měl žalovaný vykládat co nejpříznivěji ve vztahu k adresátům tohoto zákonného ustanovení. Poukázala na vyhlášku č. 3/2008 Sb., o provedení některých ustanovení zákona č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku, kde je definován pojem funkčního celku. I když nejde přímo o definici pojmu „související pozemek“, měla by uvedená definice ve vyhlášce být inspirací pro posuzování věci žalovaným. Žalobkyně dále uvedla, že se domnívá, že podmínka, aby související pozemky byly prodány najednou, je podmínkou nepřipustně stanovenou žalovaným, nemá oporu v zákoně. Z žádného právního předpisu nevyplývá, že by nemovitosti, které tvoří jejich funkční celek, resp. související pozemky, nemohly být prodány po částech. Nemovitosti, které tvoří související celek, ztrácí charakter souvisejícího celku až okamžikem, kde je nabude nový vlastník, nikoli tedy okamžikem, kdy se původní vlastník rozhodne je prodat. Nemovitosti tedy tvoří související celek do doby, než se vlastníkem stane jiná osoba. Za nerozhodné považuje žalobkyně skutečnost, zda související nemovitosti byly prodány vícero smlouvami více osobám. Z důvodů uvedených v podané žalobě navrhl, aby soud žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, event. aby zrušil i rozhodnutí prvostupňového správního orgánu.

Finanční ředitelství v Praze k podané žalobě ve svém vyjádření uvedlo, že prodej pozemku č. parc./11 v katastrálním území V., jehož příjem z prodeje nebyl dle názoru správce daně osvobozen od daně, byl žalobkyni prodán samostatně na základě kupní smlouvy ze dne 4.9.2007. Tímto prodejem nebyla dotčena funkční souvislost zbývajících nemovitostí, které byly prodány následně na základě kupní smlouvy ze dne 19.10.2007. Navrhlo zamítnutí podané žaloby jako nedůvodné.

Je nutno konstatovat, že žaloba byla podána proti Finančnímu ředitelství v Praze, tedy proti správnímu orgánu, do jehož kompetence spadalo rozhodování v této věci do dne 31.12.2012. Účinností zákona č. 456/2011 Sb., která nastala dnem 1.1.2013, tato pravomoc přešla na Odvolací finanční ředitelství. Podle § 69 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), je žalovaným ten správní orgán, který rozhodl v posledním stupni, nebo správní orgán, na který jeho působnost přešla. Protože v průběhu řízení o podané žalobě přešla kompetence původně označeného žalovaného správního orgánu na Odvolací finanční ředitelství, považoval soud za žalovaného právě tento správní orgán.

Při jednání u Městského soudu v Praze setrvali účastníci řízení na svých stanoviscích. Zástupce žalobkyně zdůraznil, že všechny nemovitosti tvořily jeden celek, poukázal na stanovisko Nejvyššího soudu, jež bylo vyjádřeno v jeho rozhodnutí ze dne 12.10.2010 sp.zn. 28 Cdo 3556/2010, z něhož vyplývá, že za funkční celek je nutno považovat přilehlé pozemky bez přerušení. Má zato, že nebyl v této věci zjištěn dostatečně skutkový stav. Zástupkyně žalovaného poukázala na vyjádření k podané žalobě a znění ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů, poukázala na to, že ze zákona o dani z nemovitostí vyplývá, že za související pozemek je nutno považovat pozemek nutný k provozu a funkci stavby. V daném případě šlo o prodej samostatného pozemku, na kterém se nyní nachází dům č.p. se stavební parcelou č. parc.

Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že výzvou ze dne 2.9.2008 byla žalobkyně Finančním úřadem ve Vlašimi vyzvána k podání daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2007. Žalobkyně podala přiznání k dani z příjmů fyzických osob za kalendářní rok 2007 podáním ze dne 13.10.2008 s tím, že stanovila daň ve výši nula a s tím, že z prodeje nemovitosti, která byla v užívání téměř 3 roky a ve vlastnictví téměř 4 roky, byla zaplacená daň z převodu nemovitosti. Dne 3.3.2010 zahájil finanční úřad u žalobkyně daňovou kontrolu, výzvou z téhož dne byla žalobkyně vyzvána k předložení dokladů k odstranění pochybností o údajích, uvedených v podaném daňovém přiznání. K této výzvě žalobkyně podáním ze dne 10.3.2010 uvedla, že splňuje podmínky pro osvobození od daně z příjmů podle § 4 odst. 1 písm. a), v domě bydlela od roku 2005 a starala se o zahradu sestávající ze dvou parcelních čísel, veškeré získané příjmy použila na zabezpečení bytových potřeb a úhradu daně z převodu nemovitostí. Šlo o související nemovitosti, které byly oploceny jedním plotem, byl na ně jeden vjezd. Zákon neurčuje, jak se má domek a pozemky související prodat, rozhodný je stav užívání a použití prostředků do dne prodeje. Obdobným způsobem reagovala žalobkyně na další výzvu správce daně ze dne 15.6.2010, a to podáním ze dne 28.6.2010, v němž uvedla, že prodala ve V. rodinný domek s pozemky, které tvořily jednotný navazující celek, nemovitosti byly propojeny pomocnými stavbami, jedním vratovým vchodem, který zasahoval přes obě zahradní parcely. Jak z katastru nemovitostí, tak i ze staršího znaleckého odhadu z roku 1997 vyplývá, že jde o jednu stavební parcelu a dvě zahradní parcely, to všechno tvoří jeden celek. K podání doložila doklady o výdajích spojených s předmětnými nemovitostmi a znalecký posudek č. 1001-38/97 z 22.6.1997, který zpracoval J. U..

Ve správním spise je založena kupní smlouva, kterou žalobkyně prodala A. Č. a H. S. pozemek parc. č. .../11 o výměře 445 m² - zahrada v obci a katastrálním území V., která je datována dnem 4.9.2007. Ve spise je dále založena kupní smlouva ze dne 19.10.2007, kterou žalobkyně prodala manželům G...budovu č.p.na parcele parc. č. st. o výměře 188 m², pozemek parc. č. st. výměře 188 m² - zastavěná plocha a nádvoří a pozemek parc. č./4 o výměře 269 m² - zahrada, vše v obci a katastrálním území V..

Ve spise je dále založen znalecký posudek č. 65/2069/2007 ze dne 14.5.2007, který vypracoval Ing. J. V., a stanovisko žalobkyně ze dne 16.8.2010, ve kterém setrvala na svém stanovisku, že splňuje podmínky pro osvobození od daně z příjmů.

Ze zprávy o provedené daňové kontrole ze dne 11.11.2010 vyplývá, že správce daně dospěl k závěru, že žalobkyně nepožívá osvobození podle § 4 odst. 1 písm. a) ani podle § 4 odst. 1 písm. b) zákona o daních z příjmů, a to ve vztahu k příjmu, který získala žalobkyně prodejem pozemku parc. č./11 na základě kupní smlouvy ze dne 4.9.2007, kdy prodejní cena tohoto pozemku představovala částku,- Kč. Z protokolu o projednání této kontrolní zprávy ze dne 11.11.2010 je pak zřejmé, že žalobkyně se k uvedeným závěrům vyjádřila shodně jako ve svých předcházejících podáních, zejména zdůraznila, že všechny pozemky s domem tvoří jednotný související celek.

Dne 12.11.2010 vydal Finanční úřad ve Vlašimi dodatečný platební výměr na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2007, vyměřil žalobkyni daň ve výši,- Kč a penále ve výši,- Kč. Proti tomuto platebnímu výměru žalobkyně podala odvolání, ve kterém namítala shodně jako v posléze podané žalobě. O tomto odvolání bylo rozhodnuto Finančním ředitelstvím v Praze žalobou napadeným rozhodnutím tak, že dodatečný platební výměr se mění jednak ve výši příjmu, která podléhá dani, a zejména pak ve vyměřené dani, kdy původně vyměřená daň byla snížena na částku,- Kč a penále sníženo na částku,- Kč s odůvodněním, že doměřený základ daně byl snížen o uhrazenou částku za daň z převodu nemovitosti ve výši,- Kč. Pokud jde o tvrzení žalobkyně, že předmětný příjem z prodeje pozemku parc.č./11 podléhá osvobození od daně z příjmů fyzických osob, zaujal odvolací správní orgán stanovisko, že tomu tak není, když sama skutečnost, že předmětný pozemek byl samostatně prodán, prokazuje neexistující souvislost s prodejem rodinného domu. Není podstatné, že kupní smlouvy nebyly uzavřeny v jeden den, není podstatné ani to, zda existovalo vnitřní oplocení. Nebyl důvod daňově zvýhodnit prodej pozemku, u kterého již byla uskutečněním samostatného prodeje prokázána neexistující souvislost s realizací příjmů z prodeje rodinného domu. Dále bylo poukázáno na použití jednotného čísla u pojmu pozemku, konstatováno, že nejde o související pozemek, použití pozemku parc. č./11 nebylo po prodeji žádným způsobem omezeno, je umožněn i samostatný přístup k tomuto pozemku z veřejné komunikace.

Proti tomuto rozhodnutí směřuje žaloba.

Z výše uvedeného obsahu spisového materiálu vyplývá, že předmětem daně z příjmů fyzických osob byl příjem, který získala žalobkyně na základě kupní smlouvy, kterou uzavřela dne 4.9.2007, na základě níž žalobkyně prodala A. Č. a H. S. pozemek č. parc./11 v obci a katastrálním území V. za kupní cenu,- Kč.

Z obsahu podané žaloby je zřejmé, že žalobkyně se dovolává skutečnosti, že splňuje podmínky pro osvobození od daně z příjmů fyzických osob podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pro rozhodné období roku 2007.

Podle uvedeného právního ustanovení jsou od daně z příjmů fyzických osob osvobozeny příjmy z prodeje rodinného domu, bytu, včetně podílu na společných částech domu nebo spoluvlastnického podílu, včetně souvisejícího pozemku, pokud v něm prodávající měl bydliště nejméně po dobu dvou let bezprostředně před prodejem. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že od daně z příjmů jsou osvobozeny příjmy z prodeje rodinného domu či bytu (včetně podílu na společných částech domu nebo spoluvlastnického podílu), současně se

osvobození vztahuje i na příjmy z prodeje souvisejícího pozemku. Ze znění ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů je nepochybné, že osvobození se vztahuje na prodej rodinného domu či prodej bytu a pouze v případě, že vedle prodeje rodinného domu či bytu je prodáván i související pozemek, lze osvobození vztáhnout i na takovýto pozemek. Je zřejmé, že prvotním je osvobození příjmů z prodeje rodinného domu nebo bytu a teprve v případě, kdy součástí prodeje rodinného domu nebo bytu je i pozemek, je osvobozen i takový pozemek, který je pozemkem souvisejícím. Osvobození příjmů z prodeje pozemku, pozemku souvisejícího, je tedy osvobozením sekundárním, které se uplatní pouze v případě, kdy příjem tvoří příjem z prodeje rodinného domu nebo bytu a teprve pak, je-li v souvislosti s prodejem rodinného domu či bytu prodáván i pozemek, vztahuje se osvobození i na příjem z prodeje tohoto souvisejícího pozemku.

V daném případě je však zřejmé, že předmětem daňového řízení bylo posouzení otázky, zda žalobkyně požívá osvobození od daně z příjmů fyzických osob z titulu kupní smlouvy ze dne 4.9.2007, jejímž předmětem však byl prodej pouze pozemku č. parc./11 v katastrálním území a obci V.. Předmětem příjmů z tohoto právního titulu, tedy z titulu kupní smlouvy ze dne 4.9.2007, tedy nebyl ani prodej rodinného domu ani prodej bytu. Předmětem této kupní smlouvy byl pouze prodej uvedeného pozemku. Jestliže předmětem kupní smlouvy ze dne 4.9.2007 nebyl prodej rodinného domu či bytu, z titulu uvedené kupní smlouvy žalobkyně nezískala žádný příjem z prodeje rodinného domu nebo bytu, nemůže se dovolávat práva na osvobození od daně z příjmů v případě, kdy předmětem kupní smlouvy tyto nemovitosti nejsou, a předmětem kupní smlouvy je pouze pozemek. Nemůže jít o související pozemek z pohledu uvedeného právního ustanovení, neboť ten lze vztáhnout pouze k prodávanému rodinnému domu či bytu. V daném případě byl předmětný pozemek prodán zcela samostatně samostatnou kupní smlouvou.

Z výše uvedených důvodů soud neshledal důvodnou podanou žalobu, ve které žalobkyně v podstatě dovozuje, že předmětný pozemek č. parc./11 tvořil jeden funkční celek s ostatními nemovitostmi, které získala z titulu dědictví, protože tato otázka je v této věci zcela irelevantní. Jak již bylo výše uvedeno, posouzení otázky, zda žalobkyně mohla požívat osvobození od daně podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů, by přicházelo pouze v případě, pokud by předmětem kupní smlouvy ze dne 4.9.2007 byl také rodinný dům či byt. Je nepochybné, že tomu tak v případě kupní smlouvy ze dne 4.9.2007 nebylo. Pak se žalobkyně nemůže dovolávat osvobození od daně z titulu uvedeného právního ustanovení, neboť osvobození na související pozemek je osvobozením sekundárním, které se váže na osvobození od daně z titulu prodeje rodinného domu či bytu, resp. příjmu z prodeje rodinného domu či bytu.

Není pochyb o tom, že žalobkyně se v důsledku dědictví stala vlastnící souboru nemovitostí, které se skládaly z budovy – rodinného domu č.p., stavebního pozemku č.parc., na kterém uvedený rodinný dům byl postaven, a dvou zahrad (pozemku č. parc./4 a č. parc./11). Lze dovodit, že jak právní předchůdkyně žalobkyně, tak i žalobkyně uvedený soubor nemovitostí užívaly jako jeden celek. Přesto však jednotlivé nemovitosti byly samostatnou věcí, které mohly být předmětem samostatných právních úkonů, konkrétně předmětem samostatných kupních smluv. Přitom šlo o samostatné existující nemovitosti, které nebylo v souvislosti s úkony žalobkyně třeba jakýmkoli způsobem vyčleňovat či oddělovat.

Jak již bylo výše uvedeno, pro posouzení otázky, zda žalobkyně mohla požívat osvobození od daně z příjmů podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů, je rozhodná

skutečnost, že předmětem tohoto daňového řízení byl příjem ze zcela samostatného právního titulu, z kupní smlouvy ze dne 4.9.2007. Předmětem této smlouvy nebyl prodej a koupě rodinného domu či bytu, nýbrž pouze dispozice se samostatným pozemkem. Jestliže z ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů vyplývá, že předmětem osvobození je v první řadě příjem z prodeje rodinného domu nebo bytu a teprve až následně i příjem ze souvisejícího pozemku v případě, kdy takovýto související pozemek je s bytem či rodinným domem prodáván, pak nezbyvá než učinit závěr o tom, že v případě prodeje samostatného pozemku nelze podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů postupovat a dobrodinné osvobození od daně z příjmů fyzických osob žalobkyni z titulu uvedené kupní smlouvy ze dne 4.9.2007 přiznat.

Z uvedených důvodů je pak zcela irrelevantní tvrzení žalobkyně o tom, že předmětný pozemek tvořil jeden funkční celek s ostatními nemovitostmi (rodinným domem se stavební parcelou a zahradou č. parc./4), neboť posuzování této otázky by přicházelo v úvahu pouze tehdy, byl-li předmětem kupní smlouvy i rodinný dům nebo byt. Pak by bylo namístež posoudit, zda v případě, že předmětem kupní smlouvy je i další nemovitost – pozemek – zda tento pozemek splňuje požadavky pozemku souvisejícího. Nejde-li však o příjem z prodeje rodinného domu či bytu a s tím souvisejícího pozemku, posuzování naplnění podmínek pojmu „související pozemek“ podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona o daních z příjmů nepřichází vůbec v úvahu.

Ostatně žalobkyně si zčásti protiřečí, když na straně 10 podané žaloby sama uvádí, že v důsledku prodeje nemovitosti po částech ztrácí tyto nemovitosti charakter k okamžiku nabytí novým vlastníkem související celek. A právě účinnost právního úkonu kupní smlouvy ze dne 4.9.2007 a příjem z prodeje pozemku č. parc./11 z titulu účinnosti uvedené kupní smlouvy, byl předmětem tohoto daňového řízení.

Úvahy žalobkyně o tom, jakým způsobem by bylo postupováno v případě, že by celý soubor nemovitostí byl prodán jedním právním úkonem, jsou úvahami teoretickými, neboť taková situace nenastala. Úkolem soudu není posuzovat teoreticky v úvahu přicházející jiný postup a rozhodování správních orgánů, který není předmětem žalobou napadeného rozhodnutí.

Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí právo na náhradu nákladů řízení nepřísluší. Úspěšným byl v této věci žalovaný správní orgán, proto mu soud přiznal právo na náhradu nákladů řízení. Náklady řízení spočívají v cestovním při použití osobního automobilu ze sídla Odvolacího finančního ředitelství v Brně do sídla soudu v Praze při počtu ujetých kilometrů tam a zpět ve výši 416 km, cestovní náhrady představují celkem částku 2.151,- Kč. Současně soud přiznal právo na náhradu stravného ve výši 66,- Kč. Celkem náhrada nákladů řízení představuje částku 2.217,- Kč. Proto soud uložil neúspěšné žalobkyni povinnost uhradit žalovanému částku 2.217,- Kč ve lhůtě stanovené ve výroku pod bodem II. tohoto rozsudku.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 10.prosince 2013

JUDr. Hana Veberová
předsedkyně senátu